

BESTENİGÂR

DÜYEK

İZZEDDİN HÜMÂYİ BEY

Aş kı yok tur kim se de tâ
rî fe kud ret le me câl
Ger çi â şık lar o nun hak
Bil di rir dâ im o na bu
kın da et miş çok ma kâl
gör dü ğü var lık, ha yâl
çok ma kâl KARAR Â de me üs
lık ha yâl
tâ di kül dür vus la tî câ
nân dir aşk

Cüneyt KOSAL

Aşk Hakkında

Aşk yoktur kimsede târife kudretle mecâl
Gerçi âşıklar onun hakkında etmiş çok makâl

Âdeme üstâd-ı küldür, vuslat-ı cânândır aşk
Bildirir dâim ona bu gördüğü varlık hayâl

Aşk deyip de geçme o dünyâ vü ukbâ rûhudur
Ondan hep neş'et eder dünyâda cümle kıyl ü kâl

Nûr u nârin menba'ı bir, yâni aşk ammâ sakın
İhtiyârın verme nâra var iken nûr u cemâl

Bak şu müşfik vâlîde sevmekte evlâdın heman
Gönlünü vermiş ona, kalbinde ancak o hayâl

Bak şu miskin ihtiyâra dembedem gayrettedir
İddihâr-ı rızık u mâla ger harâm u ger helâl

İşte bak bir nev-civan yakmış abâyı dilbere
Eylemiş fikr ü hayâli ânı da âşüfte-hâl

Çalışır hoca kitablar koltuğunda dâimâ
Beyne'l-emsâl kendine desinler hep sâhib-kemâl

Bak şuna dikmiş gözün ikbâl ü câha bekliyor
Gam değil bu yüzde etse varın ırzın pâyimâl

Aşk nârının daha çok nev'i var böyle âziz
Bir kaçından mümkün etmek sâire bil intikâl

Şâh Edhem tâc ü tahtın aşk için etti fedâ
Verdi boynun aşka Mansûr, olmamıştı hasta-hâl

Vech-i Leylâ vü Yusuf'da her ne gördülerse hem
Oldu Mecnun'la Züleyhâ bî-karâr âşüfte-hâl

Aşk nûrudur bütün uşşâkı ser-gerdân eden
Subha dek âşıkları giryân eden şevk-ı visâl

Âşıka sermâyesi mâşûka cânın vermedir
Vermeyen Ken'ân cânı urmasın aşktan makâl